

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. K. Z., S. N. B., Z. X.**, t.č. K., K. X., zast.: JUDr. I. K., advokátkou so sídlom K. X., K. proti žalovanému v **1. rade: Z., s. r. o. B., V. H. X.** (predtým S., s.r.o. V. H. X., X. B.) zast. JUDr. I. P., advokátom so sídlom R. X., D. K. a žalovanému v **2. rade: Ing. J. Z., S. N. B., Z. X., o určenie neplatnosti zmenky** vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cb 13/2003, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave z 26. novembra 2009, č. k. 3Ob0/16/2009 - 151 v znení opravného uznesenia z 31. mája 2010, sp. zn. 3Ob0/16/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 22. októbra 2008, č. k. 7Cb 13/2003 – 132 žalobu o určenie neplatnosti zmenky zamietol a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému v I. rade trovy konania vo výške 3 871 Sk, keď predtým uznesením z 28. januára 2005, č. k. 7Cb 13/2003 – 41 súd I. stupňa konanie vo vzťahu k žalovanému v II. rade zastavil, keďže žalovaný v II. rade v priebehu konania zomrel a pokračovaniu v konaní bránil nedostatok jednej z podmienok konania, a to jeho spôsobilosť byť účastníkom konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa, o ktorom rozhodol odvolací súd tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. októbra 2008,

č. k. 7Cb 13/2003 – 132 potvrdil a žalovanému v I. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd skúmal splnenie podmienok pre podanie žaloby podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p. v predmetnej veci a dospel k záveru, že povinnosť uloženú vykonateľným zmenkovým platobným rozkazom sp. zn. 49Zm 299/1997 zo 16. februára 1998 právoplatným 9. marca 1998, ktorým bola žalovanému v II. rade uložená povinnosť zaplatiť žalovanému v I. rade ako oprávnenému zo zmenky sumu 1 500 000 Sk so 6 % úrokom zo sumy 1 500 000 Sk od 22. júla 1997 do zaplataenia, ako aj zmenkovú odmenu 5 000 Sk a trovy 60 000 Sk, povinný nesplnil, v dôsledku čoho bolo vo veci začaté exekučné konanie sp. zn. Ex 292/1998. Keďže splnenie povinnosti z právneho úkonu, neplatnosti ktorého sa žalobkyňa domáha, je už predmetom výkonu rozhodnutia, nie je daná existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

K námietke žalobkyňi, že žalovanému v II. rade ako v tom čase jej manželovi, nedala súhlas k takémuto úkonu, odvolací súd konštatoval, že k záväznosti podpisu zmenky, prípadne ručiteľského vyhlásenia na zmenke sa nevyžaduje súhlas druhého z manželov. Zmenkové záväzky sú peňažnými záväzkami a v ich prípade sa nejedná o dispozíciu so spoločným majetkom, táto skutočnosť vyplýva aj z ust. § 147 ods. 1 OZ.

Za neopodstatnenú mal aj námietku odvolateľky o nesprávnosti uloženia jej povinnosti znášať trovy konania vzhľadom na priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože trovy konania 3 871 Sk predstavuje odmenu právneho zástupcu žalovaného v I. rade za poskytnuté právne služby ide preto o časť trov konania (§ 137 O. s. p.) na ktorú sa priznané oslobodenie od súdnych poplatkov nevzťahuje.

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preto odvolací súd ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. a keďže žalovaný v I. rade si trovy odvolacieho konania nevyčísľil, neboli mu priznané (§ 151 ods. 2 O. s. p.)

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dňa 31. mája 2010 pod sp. zn. 3Obo/16/2009 vydal opravné uznesenie, ktorým rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/16/2009 z 26. novembra 2009 v záhlaví označenia žalovaného v I. rade opravil tak, že správne ma znieť: Z., s. r. o. B..

Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že v písomnom vyhotovení rozsudku sp. zn. 3Obo/16/2009 z 26. novembra 2009 došlo v jeho záhlaví k chybe v označení žalovaného v I. rade, ktorý bol označený jeho predchádzajúcim obchodným menom, odvolací súd uvedenú zrejmu nesprávnosť v zmysle § 164 O. s. p. opravil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, pričom prípustnosť odôvodnil ust. § 237 písm. b/ O. s. p. keďže v konaní na odvolacom súde aj súde 1. stupňa vystupoval ako účastník ten, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania na strane žalovaný:

Žalovaný v II. rade 10. februára 2003 zomrel, súdy na to neprihliadli a ďalej konali zo žalovaným v II. rade, taktiež nezisťovali, kto je právnym nástupcom žalovaného v II. rade.

Ďalej žalovaný v I. rade ako je označený v rozsudku prvostupňového i odvolacieho súdu t. j. S., s. r. o. B., V. H. X., nie je ako právnická osoba zapísaná v obchodnom registri.

Preto navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu aj súdu I. stupňa a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný v I. rade sa písomne vyjadril k dovolaniu žalobcu a uviedol, že súd I. stupňa konanie voči žalovanému v II. rade uznesením z 28. januára 2005, č. k. 7Cb 13/2003 zastavil. Žalobca bol v konaní vypočutý 5. februára 2008 a to dožiadaním na Okresnom súde Košice I.

Žalovaný v I. rade existuje a ako právnická osoba je riadne zapísaný v obchodnom registri SR, avšak v zmysle rozhodnutia jediného spoločníka 25. marca 2009 pod novým obchodným menom a to: Z., s. r. o. Táto zmena bola v obchodnom registri zapísaná s účinnosťou voči tretím osobám dňa 17. apríla 2009, teda až po vydaní rozhodnutia vo veci samej, obsahujúcej pôvodné obchodné meno žalovaného v I. rade. Pod pôvodným menom vystupoval žalovaný v čase podania odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu a následného vyjadrenia na podané odvolanie žalovaným v I. rade.

Žalovaný v I. rade má zato, že ani obchodné meno, ani IČO nie sú takou podstatnou náležitosťou rozsudku, v dôsledku absencie ktorej by mal byť rozsudok zrušený. Absencia týchto údajov nespôsobuje nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania.

Preto navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie žalobcu bolo podané v súlade s ust. § 240 ods. 1 O. s. p. skôr ako pristúpil k vecnému prejednaniu dovolania skúmal, či sú v predmetnej veci naplnené podmienky jeho prípustnosti.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 238 ods. 1, 2 a 3 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pričom dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak trpí vadou uvedenou v ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.

Žalobca prípustnosť dovolania odvodzuje z ust. § 237 písm. b/ O. s. p. t. j., že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a poukazuje na žalovaného II. (jeho úmrtie) a žalovaného I. nie je ako právnická osoba zapísaný v obchodnom registri. Dovolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa konanie smerujúce voči žalovanému v II. rade uznesením č. k. 7Cb 13/2003-41 dňa 28. januára 2005 (č. l. 41), ktoré sa stalo právoplatným 21. marca 2005.

Žalovaný v I. rade bol zapísaný ako právnická osoba v obchodnom registri SR od 19. augusta 2004 pod obchodným menom S., s. r. o. so sídlom V. H. X., X. B. od 14. apríla 2006. Rozhodnutím jediného spoločníka z 25. marca 2009 došlo k zmene obchodného mena

a to zápisom tejto skutočnosti v obchodnom registri od 17. apríla 2009 na Z., s. r. o. sídlo spoločnosti ako i IČO zostalo rovnaké.

V čase rozhodnutia vo veci samej súdom I. stupňa t. j. 22. októbra 2008 bol žalovaný v I. rade zapísaný v obchodnom registri ako S., s. r. o., rovnako s týmto obchodným menom bol zapísaný v obchodnom registri i v čase podania dovolania žalobcom t. j. 8. januára 2009 (č. l. 136). Aj v čase podania vyjadrenia žalovaného v I. rade t. j. 3. februára 2009 (č. l. 143) žalovaný v I. rade mal v obchodnom registri zapísané obchodné meno S., s. r. o. Odvolací súd v rozsudku z 22. októbra 2008, č. k. 3Obo/16/2009 – 151 síce uviedol obchodné meno, ktoré mal žalovaný v I. rade zapísané v obchodnom registri do 16. apríla 2009, avšak opravným uznesením z 31. mája 2010 túto zrejmu nesprávnosť konvalidoval podľa ust. § 164 O. s. p.

Dovolací súd vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel k záveru, že v predmetnej veci nedošlo k vade uvedenej v ust. § 237 písm. b/ O. s. p. a ani k vade podľa písm. f/, keďže žalobca bol vo veci vypočutý dožiadaním cestou Okresného súdu Košice I dňa 5. februára 2008, o čom svedčí zápisnica na č. l. 108.

Rovnako v danej veci neboli zistené vady podľa ust. § 237 písm. a/, c/ d/, e/ a g/ O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k názoru, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa ust. § 238 ods. 1, 2 a 3 O. s. p. a preto dovolanie žalobcu v zmysle ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že tieto žalovanému I. nepriznal, keďže si ich nevyčísľil (§ 151 ods. 2 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.